

DANCON/ISAF/
RC(S)/TFH, hold 4
AUG07 - FEB08

Nr.: 27

Dato: 7. januar 2008

Kære Pårørende

Herude er det fortsat koldt, men det varmer unægtelig meget, når vi får en direkte hilsen og opbakning i Dronningens Nytårstale og dagen efter i Statsministerens Nytårstale. Jeg ved ikke hvordan I havde det under Dronningens Nytårstale, men vi var nok nogle stykker både herude og i Danmark, som kunne mærke det dybt inden i, da talen faldt på os herude i Afghanistan.

Vi havde en fredelig nytårsaften og der var mange som dagen efter havde det væsentligt bedre end de plejede 1. nytårsdag. Det var i øvrigt også en billig aften, så forholdene taget i betragtning, var det slet ikke så tosset endda. Jeg vil ikke afvise, at der er nogle af soldaterne som er lidt skuffede over, at de ikke kom til at fyre noget af alt det "krudt" af, de er uddannet i og har trænet til, men alt i alt var det nok meget godt at situationen ikke krævede det.

Når der kommer sådan et vendepunkt i missionen, som nytårsaften er for os på hold 4, så kan jeg i hvert fald ikke lade være med at tænke på dem, som ikke er med os herude i 2008. Dem som har forladt os enten for en kortere eller en længere stund og de fem som har forladt os for altid, og jeg kan heller ikke lade være med at tænke på dem, som de fem har efterladt i Danmark. Jeg tror at vi er mange, som får noget at tænke over, når vi kommer hjem.

I det meste af denne uge har der været roligt i området. Det mekaniserede infanterikompani har gået en del patruljer bl.a. med CIMIC og ellers så afventer vi det sidste leaveholds ankomst, så vi igen kan komme op på fuld styrke. Sidst på ugen kom det til kamp mellem dele af KMP og KVG mod nogle TB i en del af området, hvor vi forventede det, på grund af en operation på den anden side af floden. Kampvognene fik for alvor vist hvad deres våbensystemer kan. Det vidste vi godt og nu ved Taliban det også.

Der var et par kedelige episoder i denne uge, hvor en ubeskyttede biler med afghanske soldater kørte på miner eller IED og 4 afghanske soldater blev dræbt og et mindre antal, herunder civile blev såret. Vi støttede med hjælp efter ulykkerne, da de skete på samme side af floden som SANDFORD. Det er grimt når ulykkerne sker og det minder os om, hvor vigtigt det er at være forsigtige og hvor glade vi er for vores pansrede mandskabsvogne.

Spejderne har passet vagten i Price med en deling i denne uge. Det er ikke det mest spændende job på sådan en mission, men det er utroligt vigtig for os alle. Desuden så er de klar til at rykke ud, hvis de er nogen i området som kommer i problemer. En deling er ude og støtte opbygningen af den afghanske patruljebase

OSKAR 4-4 og en deling har bl.a. vedligeholdt materiel i BASTION og har været på CIMIC patrulje nede i GERESHK. Det var første gang vi har haft et større antal danske soldater på patrulje dernede og det kommer til at ske igen for at støtte CIMIC med de mange projekter de har i gang eller har startet. En deling har eskorteret kolonner og støtter i en af patruljebaserne på østsiden af floden i et par dage. Hvem af spejderne der løser hvilke af opgaverne skifter lidt.

I staben og i stabskompagniet er der tegn på forberedelserne til overdragelsen og man ser flere og flere steder folk som har lagt materiel op og tæller efter og krydser af på lister. Vi har rigtigt meget forskellige materiel hernede og vi bruger ikke det alt sammen hele tiden. Vi har sat os som mål at have orden i "pudsekassen", når vi overdrager til næste hold og det er nok lidt lettere sagt end gjort, men der arbejdes på sagen.

Vores ingeniørofficer fra stabskompagniet med speciale i ammunitionsrydning, Thomas, underviser de lokale børn ude ved SANDFORD i hvordan de skal passe på, når de møder miner eller ammunition. Der alt for meget af den slags i dette område og vi har desværre set at børn kommer grimt til skade, når de samler sådan noget op eller piller ved det. Planen er at videreføre programmet i de andre patruljebaser i området. Der er nu også kommet ønske fra skolerne i GERESHK, så vi må se på hvad vi har kapacitet til at hjælpe med.

For godt to år siden holdt spejdereskadronen fra Bornholm stand mod Talebans voldsomme angreb mod byen Musa Qala igennem flere uger. Kort tid efter den danske styrke i byen var blevet afløst, måtte ISAF opgive at holde byen, og den faldt i hænderne på Taliban. For kort tid siden blev byen tilbageerobret af afghanske, britiske og amerikanske styrker, og nu er der atter danskere i Musa Qala.

Nytårsnat kørte et dansk ammunitionsrydningshold med en engelsk kolonne til Musa Qala. Deres opgave er at støtte styrkerne i byen med bl.a. at fjerne efterladt ammunition, miner og forsagere.

Der er også en dansk CIMIC-officer i Musa Qala. Det er en specialist i projekter, der kan startes op umiddelbart efter at et område er blevet ryddet for Taliban. Den danske CIMIC-officer er foreløbigt udlånt til de britiske styrker i Musa Qala for en kortere periode.

Det blev også jul for vores udsendte ARTHUR folk i FOB ROB, de beskriver det sådan her: Dagene op til jul var præget af stilhed. Vi har flyttet en radar et par hundrede meter indenfor hegnet og samtidig har vi modtaget en nyrenoveret radar fra Danmark, så nu kører det for os deroppe.

Julen blev afholdt efter bedste danske traditioner, med flæskesteg (uden rødkål) og ris à la mande til dessert. Chefen, Johnsen og Bækgaard var kreative i køkkenet. Flæskestegen blev tilberedt på grillen og kartofler og sovs blev tryllet frem i diverse gryder og pander til stor fortrydelse for opvaskeholdet. Efter middagen var der lagt op til den store pakke leg. Tak for hjemmebag til de mange pårørende, som har sendt kagedåser m.m. herved. Det har været så som så med slankekurene her i juledagene. Der var simpelthen for mange fristelser. Første juledag var kokkene igen på spil og diskede op med en super julefrokost.

Godt nok manglede snapsen, men der var medister, varm leverpostej med bacon, pølser, pålæg og meget mere, så alle har haft en rigtig god jul, om end ikke i familiens skød, men efter forholdene hyggede vi og julen 2007 vil for os alle være printet ind i hukommelsen. Nytåret blev også fejret med god mad og heldigvis lod vores såkaldte venner os i fred både jul og nytår. Nu er vi tilbage i den daglige rytme, med vagt på radaren og udbedring af lejren og tilbage er kun forberedelserne til overdragelse til næste hold i februar.

Det skal også være sjovt en gang imellem. Vi har lige haft besøg af feltunderholdning med tre stand-up'ere: Torben Chris, Sten Moltzen og Audrey Castaniera. De tre

underholdt i både Camp Bastion, Price og i Sandford inden de hoppede på en Hercules for at afslutte turen med en optræden i Kandahar. Det var dejligt med et friskt pust hjemmefra, og det er helt sikkert, at mange var ømme i mavemusklene efter 1½ times godt grin.

Jeg vil slutte dette pårørendebrev med en række billeder af jeres soldater. Vi er nu startet ud på sidste etape og det er ofte den hårdeste. Vintervejret gør at Taleban er mindre angrebslysten (de fryser mere end vi gør), men det gør kun nogle af opgaverne lettere. Jeg ved godt, at de fleste af jer er nået til det punkt, hvor det her har været længe nok

og hvor I gerne vil have jeres soldater hjem. Den sidste periode bliver også en kraftanstrengelse for jer. Fat mod og nyd billederne af jeres soldater, vi kommer snart hjem.

Kærlig hilsen

Mads Rahbek
Næstkommanderende

